

Vores helt egen MGP-fest

MGP var afsluttet for i år, og vi var helt oppe at køre i klassen. Det havde været det sejeste show, den sjoveste fest og den mest nervepirrende afstemning. Næste år stiller vi selv op!

I ugen efter MGP havde vores dansklærer opfordret os til at skrive en sangtekst, som kunne bruges til næste års MGP. Malik, Sofie og jeg havde skrevet den fedeste tekst, men det havde Asta og Julie faktisk også. Og Emil og Jonas! Vores musislærer hjalp med at sætte musik til. Alle tre sange lød vildt godt. Vi blev enige om at holde vores egen MGP-fest kun for vores klasse og parallelklassen. Vi fik lov til at holde festen hjemme hos mig.

Jeg havde sommerfugle i maven. Ikke sådan nogle stille, blide og smukke sommerfugle. Nej, det var, som om de opførte de vildeste MGP-numre inde i min mave. Og i dag skulle vi holde vores helt egen MGP-fest.

"Har du husket stemmesedlerne?" råbte min mor ude fra køkkenet.

"Ja!" råbte jeg tilbage – selvom jeg faktisk lige havde glemt, hvor jeg lagde dem. Jeg rodede rundt på mit skrivebord. Papir, tuscher, en halvspist myslibar ... Aha! Nederst i bunken. Stemmesedlerne. Jeg havde tegnet små mikrofoner på dem og skrevet "12 point" med glimmer. Der skulle være ægte MGP-stemning.

Klokken tre ringede det på døren. Det var Asta med en pose fuld af chips.

"Jeg har taget to slags med!" sagde hun stolt.

Så kom Emil med sin højttaler. "Den her kan spille megahøjt," sagde han og blinkede. Lidt efter lidt kom resten af klassen i en strøm af jakker, grin og vinterstøvler, der dryppede lidt på gulvet.

"Velkommen til MGP-fest!" råbte jeg og løftede armene, som om jeg stod på en scene.

"Woool!" råbte de allesammen og klappede.

Vi startede med at pynte stuen.

Balloner, lyskæder og en diskokugle, som jeg havde lånt af min moster.

Emil satte musik på, og snart dansede vi rundt mellem sofaen og bordet.

"Okay!" sagde jeg og klappede i hænderne.

"Nu starter showet! Der er tre grupper i finalen: Først skal I høre FRAS – det er Freja og Asta. Så skal I høre Copilots – det er Jonas og Emil. Og til sidst kommer SMS – det er Sofie, Malik og mig!"

FRAS gik først på. De havde glimmer i håret og sang om venskab. Midt i det hele glemte de begge to teksten, men så begyndte de bare at grine og fandt på noget nyt. Alle klappede.

Så var det Copilots. De havde lavet en rap om at være sig selv. Emil brugte højtaleren til at lave beat, og Jonas dansede så vildt, at han næsten væltede lampen.

"Det var tæt på!" grinede han.

Til sidst var det min gruppe, SMS: Sofie, Malik og mig.

"Er I klar?" hviskede Sofie.

"Jeg tror det," sagde jeg, selvom mit hjerte hamrede.

Vi gik frem og trykkede på play, og musikken startede.

Jeg sang første vers – lidt for hurtigt. Malik kom ind for sent. Sofie så på mig med store øjne. Et øjeblik føltes det hele helt forkert. Men så begyndte vi bare at smile. Vi fortsatte. Ikke perfekt. Men ægte.

Og pludselig klappede de andre i takt. Da sangen var slut, var jeg helt varm i kinderne.

"Det var fedt!" råbte Malik.

"Wauuaaw!" råbte Asta og piftede højt.

Så var det tid til stemmerne. Alle fik en stemmeseddel. Der blev hvisket og tænkt og skrevet.

"Spændingen stiger ...," sagde jeg dramatisk og prøvede at lyde som en rigtig vært.

Vi talte pointene sammen.

"Tredjepladsen går til ..." Jeg holdt en pause. "... FRAS!"

De jublede.

"Og andenpladsen går til ..." Pause igen. "... SMS!"

"YEAH!" råbte de allesammen og lavede en highfive.

Jeg kiggede ned på den sidste seddel.

"Og vinderen er ... Copilots!"

"HVAD?!" råbte Jonas og sprang op.

"Seriøst?!" sagde Emil.

Vi andre klappede og trampede i gulvet.

Selvfølgelig havde det været sjovt at vinde. Men det bedste var alligevel, at alle havde været med. At vi havde grinet, sunget, lavet fejl og haft det sjovt. Senere, da alle var gået hjem, og der lå krummer fra chips på gulvet og balloner i sofaen, satte jeg mig ned.

"Hvordan gik det?" spurgte min mor.

Jeg smilede.

"Det var den bedste MGP-fest nogensinde."

Og inde i maven var der stadigvæk sommerfugle – men nu dansede de stille og roligt.